

de carrer i per composició de lloc per tal d'adonar-se'n de la mudança que ha de fer i vestir la paraula segons el moment. Aquesta metamorfosi de pensament esdevé del tot necessària a qui ha de tenir cura de la paraula, altrament és parlar en públic i per un públic en el llenguatge simple, i sovint barruer, en definitiva inadequat.

L'oient escolta el radiofonista com a professional del mitjà encara que aquest no ho sigui, així, i per una via indirecta, és responsable de la comunicació. Una responsabilitat que s'ha de mirar com un benefici o un deteriorament del llenguatge. Es, doncs, a través d'aquesta auto-crítica de l'autocensura que s'ha de reconsiderar de la importància, alhora, que de la gravetat del problema de la paraula en els mitjans

de comunicació.

La influència de la ràdio, l'estrelat del locutor o locutora amb la seva parla, són pilars que posem ara per un futur. Un llenguatge de comunicació equivocada pot conduir a una manera de fer ràdio desencertada i mancada de valors.

Prof. Bartomeu.

